retage tyske afgiftsanliggender, undgå berigtigelse af en begået fejl eller afværge regreskrav mod de tyske myndigheder. — Man kunne kun antage, at der forelå en sådan hensigt, såfremt betingelserne for at anvende beskyttelsesklausulen *åbenbart* ikke var opfyldt, hvilket der imidlertid efter de foretagne undersøgelser ikke kan være tale om.

Følgelig kan denne indsigelse ikke opretholdes.

III — Sammenfatning og forslag

Lad mig sammenfatte forslaget til afgørelse således: efter min mening kan selv ikke en gennemgribende diskussion af sagens realitet føre til, at det fastslås, at sagsøgerne er umiddelbart berørt af den anfægtede beslutning. Deres søgsmål må følgelig afvises fra realitetsbehandling. Dette er mit primære forslag til afgørelse. — I tilfælde af, at Domstolen for så vidt ikke deler min opfattelse, må man imidlertid give sagsøgerne i hovedsagen medhold i, at betingelserne for at udstede beskyttelsesforanstaltninger ikke var opfyldt. I det mindste bør dette punkt yderligere belyses ved ekspertbistand, før en dom *i Kommissionens favør* synes mulig.

DOMSTOLENS KENDELSE AF 25. JUNI 1964[1]

I de forenede sager 106/63

KOMMANDITSELSKABET ALFRED TOEPFER, med hovedsæde i Hamburg, repræsenteret af sin eneprokurist, August Schultz,

og 107/63

ANPARTSSELSKABET GETREIDE-IMPORT-GESELLSCHAFT, med hovedsæde i Duisburg, repræsenteret af forretningsførerne Wilhelm Specht og Wilhelm Breden,

sagsøgere,

bistået af Walter Kempel, advokat i Hamburg, og Dr. K. Redeker, advokat i Bonn (alene vedrørende sag 107/63), med valgt adresse hos advokat Georges Reuter, 7, avenue de l'Arsenal, Luxembourg,

mod

1 — Processprog: Tysk.

KOMMISSIONEN FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB,

sagsøgte,

repræsenteret af Dr. Claus-Dieter Ehlermann, medlem af de europæiske udøvende organers juridiske tjeneste, med valgt adresse hos Henri Manzanarès, sekretær i de europæiske udøvende organers juridiske tjeneste, 2, place de Metz, Luxembourg,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten A. M. Donner, afdelingsformændene Ch. L. Hammes (refererende) og A. Trabucchi, dommerne L. Delvaux, R. Rossi, R. Lecourt og W. Strauß,

generaladvokat: K. Roemer
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

KENDELSE

Sagsøgte har i sit skriftlige indlæg af 21. februar 1964 anmodet om, at Domstolen træffer afgørelse om antagelsen til realitetsbehandling af sagerne 106/63 og 107/63, at den afviser sagerne fra realitetsbehandling, og at den pålægger sagsøgerne sagsomkostningerne.

Sagsøgerne har ved skriftligt indlæg af 13. april 1964 anmodet om, at Domstolen afviser sagsøgtes anmodning om en forudgående afgørelse om sagernes antagelse til realitetsbehandling, subsidiært at den udskyder dette spørgsmål til den endelige dom.

Den mundtlige forhandling om indsigelsen har fundet sted den 28. maj 1964.

Generaladvokaten har i sit forslag til afgørelse 11. juni 1964 foreslået Domstolen at udskyde behandlingen af sagsøgtes begæring til efter afslutningen af forhandlingerne vedrørende realiteten i sagen.

På det nuværende trin af forhandlingerne forekommer det vigtigt at følge dette forslag, da problemerne vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling tilsyneladende er snævert forbundet med dem, som skal vurderes ved undersøgelsen af realiteten.

På grundlag af disse præmisser,

bestemmer

DOMSTOLEN:

Afgørelsen af Kommissionens indsigelse udskydes til den endelige dom.

Luxembourg, den 25. juni 1964.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. M. Donner
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT KARL ROEMER FREMSAT DEN 16. JUNI 1964

Oversigt

Indledning (Sagsfremstilling, parternes påstande) 85

Retlig vurdering 86

I — Berøres sagsøgerne umiddelbart? 87

II — Berøres sagsøgerne individuelt? 90

III — Resumé 92

IV — Forslag til afgørelse 92

Høje Ret.

Sagsøgerne er handelsselskaber efter tysk lovgivning, der køber og sælger korn og foderstoffer i ind- og udland. Med henblik på indførelsen af majs fra Frankrig i form af terminsforretninger i januar 1964 ansøgte de den 1. oktober 1963 forskriftsmæssigt Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel i Frankfurt am Main (det tyske interventionskontor i henhold til lov af 26. juli 1962 om gennemførelse af forordning nr. 19 — Bundesgesetzblatt I, s. 455) om importlicenser. Disse ansøgninger skulle imødekommes ved anvendelsen af en importafgiftssats på nul, således som den den 30. september 1963 blev udregnet af Einfuhr- und Vorratsstelle for den 1. oktober 1963 på grundlag af den af Kommissionen i dennes beslutning af 27. september 1963 for perioden 1. oktober 1963—6. oktober 1963 fastsatte franko grænse-pris. Et opslag herom var, da sagsøgerne indgav deres ansøgninger, anbragt i Einfuhr- und Vorratsstelle's lokaler til oplysning for eventuelt interesserede.

Efter ansøgningernes indsendelse, dvs. om eftermiddagen den 1. oktober, blev opslaget fjernet inden udløbet af åbningstiden for Einfuhr- und Vorratsstelle og erstattet af følgende meddelelse:

»Opslagene vedrørende importafgiftssatserne for Frankrig og Frankrig/Saar inddrages midlertidigt på grund af berigtigelse af franko grænse-priserne ved EØF-Kommissionen i Bruxelles.«

Som vi har erfaret under sagen, fastsatte Kommissionen ligeledes den 1. oktober 1963 en ny franko grænse-pris for majsindførsel fra Frankrig, der skulle anvendes fra den 2. oktober.

Selv om sagsøgerne på tidspunktet for ansøgningernes indgivelse opfyldte alle betingelser